

A „GENETIKAI BETEGSÉGEK” ÉRTELMEZÉSE A GERMÁN GYÓGYTUDOMÁNY (GNM) SZERINT

Caroline Markolin, Ph.D.

A GENETIKA ÉS EGY ORVOSI DOGMA HATALMA

Az a teória, hogy a betegségeknek genetikai eredetük van, az a mai orvostudomány egyik legszilárdabb tana.

Az orvostudomány azt állítja, hogy a rákot a „DNS másolásakor történő hibák” okozzák, ami miatt a sejtek fokozatosan átváltoznak normálisból „abnormálissá” és végül „rosszindulatú” sejtekké. A rákos sejtek feltérképezése tehát a modern orvostudomány legújabb vállalkozása.

Az Emberi Genom Projekt mintájára, létrehozták a *International Cancer Genome Consortium*, hogy a rák genom nagy számban való szekvenciálását irányítsák. Dr. Mike Stratton – Rák Genom Projekt (Wellcome Trust Sanger Institute) – állítása szerint, arra törekednek, hogy „ha meg tudunk határozni minden rák génjét, akkor ki tudunk fejleszteni új gyógyszereket, amelyek meghatározott mutált géneket vesznek célba, és ki tudjuk találni, hogy melyik betegek számára lesznek előnyösek ezek az újfajta kezelések”.

Nemrégben, brit tudósok 23000 mutációt találtak tüdőrákos esetekben. Érdekes azonban, hogy azt is megfigyelték, hogy ezeknek a mutációknak nem mindegyike okoz rákot! A BRCA1 és BRCA2 gének mutációja állítólag megnöveli a mellrák kialakulását a nőkben. A következő öt évben a *Consortium* fel akarja térképezni még 1500 más mellrák genomját. „Minél több mellrák genomját térképezik fel, annál jobban fogjuk érteni, hogy milyen betegségeket okoznak”, nyilatkozta Dr. Reis-Filho, londoni Rákkutató Intézet tagja (*Los Angeles Times*, 2009. december 24.).

A „jótékony tudomány” leple alatt, „profilaktikus” intézkedéseket, mint például „megelőző masztekтомиákat” javasolnak, hogy „csökkentsék a rák kialakulásának az esélyét”. Egy másik „megelőző” intézkedés a megjelölt rákos sejtek „elpusztítása”, „mert egy rákos sejt olyan, mint egy ember, és meg kell ölnünk, hogy életben maradjunk”, vitatja Dana Blankenhorn (*Rethinking Health Care* [Az egészségügy újragondolása]).

Az orvosi álláspont a betegségek genetikai eredetéről ahhoz is alapot ad, hogy az embriókat szűrjék „abnormális” génekre. A beültetés előtti genetikai diagnózis (PGD) során kivesszük egy sejtet az embrióból, amikor az a nyolcsejtes fejlődési szakaszban van, és ezt tesztelik. Ezután az orvosok „kiválasztanak egy embriót, ami nem hordoz rendellenes géneket, és ezzel folytatják a terhességet, és azokat, amiknek a genetikai profilja arra utal, hogy a jövőben problémák léphetnek fel, azokat megsemmisítik. A PGD használata biztosítja, hogy egy csecsemő nem hordoz egy elváltozott gént” (*BBC News*, 2008. január 8.).

Az orvostudomány túl gyakran magára vállalja az emberi lények „tökéletesítését” – megint csak annak ellenére, hogy nincs arra bizonyíték, hogy „hibás gének” okozzák a rákot, és arról is csak nagyon korlátozott tudásunk van, hogy pontosan miért is történnek meg a genetikai elváltozások.

EPIGENETIKA ÉS AZ ŐSÖK HATALMA

Az Epigenetikai tanulmányok azt mutatják, hogy a gének semmiképpen nincsenek „kőbe vésve”, hanem képesek megváltoztatni magukat az ember környezetének megfelelően. Röviden, a DNS és ebből kifolyólag egy szervezet biológiája folyamatosan alkalmazkodik a sejten kívülről érkező jelekhez, beleértve ebbe a gondolatokból és meggyőződésekből származó energetikai információt is.

Erre az új modellre alapozva az Epigenetika azon a véleményen van, hogy a betegségeket, mint például a rákot nem hibás gének okozzák, ahogy azt a genetikusok többsége állítja, hanem inkább *nem-genetikai tényezők*, amelyek megváltoztatják a génkifejeződést a DNS szekvenciájának megváltoztatása *nélkül*.

A teória hívei továbbá azt is indítványozzák, hogy az őseink érzelmeinek és élettapasztalatainak tartós hatása van a későbbi generációkra. Úgy vélik, hogy egy jelenlegi betegséget egy előd „transzgenerációs memóriájával” való kapcsolódás idéz elő. Ez az elmélet azon a megfigyelésen alapszik, hogy „az apai (de nem az anyai) fiú unokái- azoknak a svéd fiúknak, akik a 19. században a serdülőkor előtti korukban éheztek – kisebb valószínűséggel haltak meg szív- és érrendszeri betegségben. A lányok esetében az ellenkezőjét figyelték meg; az apai (de nem az anyai) lány unokái- azoknak a nőknek, akik éhezést tapasztaltak meg a méhen belül (a petesejtjeik fejlődése során) – átlagosan rövidebb életet éltek” (*Ghost in Your Genes* [Szellem a Génjeidben], Marcus Pembrey, University College London, BBC 2006).

Totál Biológia (Claude Sabbah), Biogenealógia (Christian Flèche), és Biodekódolás (Marie-Anne Boularand) egy hasonló filozófiát követ. Ennek az az iróniája, hogy ezek a modalitások Dr. Hamer tudományos felfedezéseinek bizarr eltorzításán alapulnak. „Biológiai konfliktusokat”, például, úgy tüntetnek fel, mint „magokat, amit az egyén elődei vetettek el az életük során, akik így egy megrázó emléket oltanak be a családfába, ami csendesen ugrik generációról generációra, ahol az átalakul egy betegséggé” (Patrick Obissier). Tehát, „szabadság az Ős-Szindrómától” (Ancelin Schutzenberger) az elsődleges célja a „terápiának”, ami megpróbálja a leszármazottat megszabadítani a genetikai beprogramozástól, hogy aztán ő ne okozzon betegségeket a jövő nemzedékeinek.

Azt az elméletet, hogy egy jelenlegi betegséget egy előd megrázó élettapasztalata okoz, nem lehet igazolni. Ez számúzi a betegségek transzgenerációs okának az elméletét a mítoszok birodalmába, ebben az esetben a félelemmel és büntudattal átitatott mítoszok közé. Ugyanez vonatkozik Bert Hellinger „Családállítás”-terápia megrendezett drámáira, aminek az a célja, hogy „kigyógyítsa” az embert a betegségéből, a családban vagy családdal, mind a múltban és a jelenben előforduló megoldatlan problémák felszínre hozásával.

„A hit biológiája”

Bruce Lipton tanulmányai, amelyeket a *The Biology of Belief* [A hit Biológiája] (2005), frissítően tudományos alapokra épülnek. Dr. Lipton, egy képzett sejtbiológus, tudományos kísérletekkel igazolja, hogy a sejtek viselkedését és a gének epigenetikai kifejezését az ember hitrendszere és világképe valóban befolyásolja. Ez egy jelentőségelteljes előrelépés attól a felfogástól, hogy a *génjeink irányítanak minket*, afelé, hogy *mi irányítjuk a génjeinket*. „Áldozatból Mester” gyorsan az Epigenetika szlogenjévé vált.

Dr. Joe Dispenza (*Evolve Your Brain* [Fejleszd az agyad], 2006) bemutatja a „Változás Biológiáját” a fejlődésben lévő neuroplaszticitás érdekes kutatásaival. A quantum mechanika új fizikájának felfedezéseivel összhangban, mind Lipton és Dispenza felfedezései megerősítik azt, hogy akár sejtszinten vagy neurológiai szinten, az elme egy erőteljes társ-teremtője a valóságunknak.

Azon az alapelven, hogy „az elme irányítja a géneket” és a „gondolatok megváltoztatják a biológiát”, mindkét kutató arra a következtetésre jutott, hogy amiben hiszünk és a gondolatok vannak a betegségek kialakulása mögött. „Egy negatív meggyőződés megbetegíthet” (Lipton) és „gondolatok betegséget hoznak létre” (Dispenza), érvelnek mindketten. Első pillantásra, ez elfogadhatónak tűnik.

Azonban, a hitek-és-gondolatok-okozzák-a betegséget teória nem magyarázza meg, hogy egy embernél miért alakul ki egy meghatározott betegség; miért egy szívbetegség, mint például angina pectoris, miért egy bizonyos típusú rák (tüdőrák, májrák, prosztatarák), miért egy izom zavar, miért egy bőrkiütés, vagy egy egyszerű megfázás. A teória nem tudja megmagyarázni, hogy például miért lesz egy nőnek mellrákja a tejmirigyekben (mirigyes mellrák) vagy a tejszövetekben (intraduktális mellrák), hogy miért van a rák a jobb vagy a bal mellében, hogy miért nő a daganat gyorsan vagy lassabban, és továbbá azt sem, hogy miért nem minden nőnek aki „hisz” a mellrákban – mint inkább azoknak, akikbe belenevelték a mellrák félelmét, amely a nők túlnyomó többsége – lesz rákja. Az az állítás, hogy egy betegség az ember meggyőződéseinek és gondolatainak az eredménye, nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy nem veleszületett betegségek, mint például a májgyulladás, már újszülöttekben is előfordul. Sőt, emlősöknél és más állatfajoknál is szintén kialakulnak betegségek, beleértve sok különfajta rákot, annak ellenére, hogy (nagy valószínűséggel) nem „hisznek a betegségekben”.

*„A természet soha nem csap be minket,
mindig mi csapjuk be magunkat” – Rousseau*

Az összes orvosi teória, legyen az hagyományos vagy „alternatív”, régi vagy új, azon a koncepción alapszik, hogy a betegségek a szervezet „meghibásodásai”. Úgy gondolják, hogy a betegségeket kórokozó mikrobák, rosszindulatú rákos sejtek, hibás gén mutációk, egy gyenge immunrendszer, környezeti toxinok, elektromágneses szennyeződés, geopatikus sugárzás, rákkeltő anyagok, dohányzás, szegényes táplálkozás, túlsúly, tápanyag hiányosságok, kiegyensúlyozatlan pH szintek, hormonok, fagyókércsatornák, stressz, negatív meggyőzések okozzák, és a lista csak nő.

Dr. Hamer úttörő felfedezése, hogy a betegségek nem értelmetlen „rendellenességek”, hanem valójában *értelmes* biológiai folyamatok, amelyek próbálnak megmenteni egy szervezetet, nem pedig elpusztítani, és a felfedezései-hogy a betegségek nem a Természet „hibái”, hanem a Természet Jelentős Biológiai Speciális Programjai, amelyek azért jöttek létre, hogy támogassák az egyedet egy kétségbeejtő helyzetben- teljesen a feje tetejére állítja az általunk ismert orvostudományt. A Germán Gyógytudomány a legnagyobb kihívás, amivel az orvostudomány és az orvoslás valaha is szembenézett.

AZ AGY BIOLÓGIÁJA

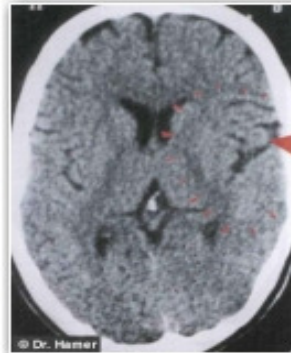
*„A lélek, az agy, és a test közötti megkülönböztetés tisztán akadémikus jellegű.
A valóságban ezek egyek” – Ryke Geerd Hamer*

Dr. Hamer az első, aki megvizsgálja a betegségek eredetét, az agy komoly figyelembevételével. Az agy vezérel minden folyamatot a testben. Miután összehasonlította a betegek agyi CT felvételeit a kórtörténetükkel és a személyes történetükkel, arra jött rá, hogy egy érzelmi trauma vagy „konfliktus sokk” (DHS-nek nevezte) látható nyomot hagy az agynak pontosan azon a területén, ami a betegség folyamatát irányítja. Több tízezer eset tanulmányozása által azt fedezte fel, hogy a lélek, a test, és az agy egy biológiai egységet alkotnak, és Biológiai Speciális Program kódokat hordoznak, amelyek biztosítják a túlélést. Dr. Hamer megállapította, hogy az agy a közvetítő a lélek és a test között, fogadóként és továbbítóként is működve. Az agyat egy biológiai vezérlő állomásként azonosítja, ami ezeket az ősrégi vészprogramokat beindítja és irányítja.

Minden Biológiai Speciális Programnak két fázisa van: egy konfliktus aktív fázis, és – ha a konfliktus megoldható – egy gyógyulási fázis.

A konfliktus aktív fázis alatt az egész szervezet a konfliktus megoldásának az elősegítésével van elfoglalva. A DHS pillanatával elkezdődően, a vegetatív idegrendszer egy stresszes (szimpatikotónia) állapotra vált, ami „alvászavarokat” okoz, a lelki síkon pedig egy kényszeres gondolkodás indul be. Az extra ébrenléti órák és a konfliktusra való intenzív összpontosítás célja az, hogy minél hamarabb megoldást találjunk a konfliktusra. Ezzel egyidőben, a lélekkel és a vegetatív idegrendszerrel összhangban, a konfliktushoz kapcsolódó szervben szintén működésbeli változások keletkeznek, hogy fizikailag segítse az embert a váratlan veszélyhelyzetben. Ezeket a jól

összehangolt folyamatokat pontosan az az agyrelé indítja be és irányítja, amely összefügg mind a sajátos konfliktus típusával és az ezzel összekapcsolódó szervvel is. Egy agyi CT felvételen egy Biológiai Speciális Program lezajlása koncentrikus gyűrűk csoportjaként látható.

Agyterület: agytörzs
Konfliktus: halálfélelem konfliktus
Szerv: légzőszervi sejtek
Tünetek: tüdőrák

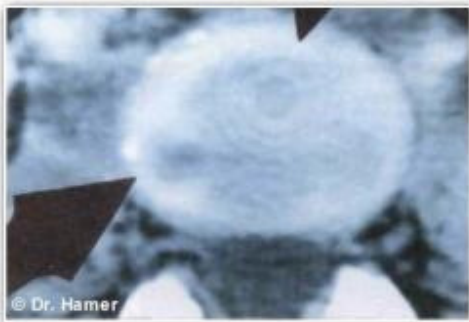
Agyterület: poszt szenzoros kéreg
Konfliktus: elválasztás konfliktus
Szerv: csonthártya, bal láb
Tünetek: zsibbadás

Agyterület: nagyagykéreg
Konfliktus: területvesztés
Szerv: koszorúerek
Tünetek: angina pectoris

Agyterület: motorikus kéreg
Konfliktus: megrekedtség érzése
Szerv: izom, bal kar
Tünet: bénulás

A GNM-ben, az agyi CT-én látható gyűrű konfiguráció neve Hamer Góc vagy HH.

Néha a HH egy szervi CT-én is látható, ami az agy-szerv kapcsolatot különösen egyértelművé teszi.

Dr. Hamer: „Amikor bekövetkezik egy biológiai konfliktus a lelkünkben, és beindul a Biológiai Speciális Program, az agyban és a kapcsolódó szervben is végbemegy egy ennek megfelelő folyamat. Ezt biztosan tudjuk. Azt is tudjuk, hogy létezik egy 'szerv agy', ami ugyanazon a frekvencián rezeg, mint a fej-agy, és ezért láthatjuk a gyűrű alakú fodrozódást mind a konfliktussal összefüggő agyrelén és az ehhez kapcsolódó szervben is. Ez arra utal, hogy a szerveknek ezek a kis sejt-'agyai' okozzák azt, hogy az érintett szerv és az ennek megfelelő HH ugyanazon a frekvencián rezegjenek!”

A negyedik ágyéki csigolya CT

A céltabla szerű gyűrű konfiguráció és az energiaátadó („sokk”) hullámok közötti lenyűgöző hasonlóság, élénken illusztrálja, hogy mind a fej-agy és a szerv-agy képesek felerősíteni a test energia szintjét, ha erre szükség van egy DHS miatt.

A LÉLEK „BIOLÓGIÁJA”

„Valamilyen módon, mi részei vagyunk egy egyetlen mindent magába foglaló léleknek” –
Carl Gustav Jung

Dr. Hamer kutatása leleplezi, hogy a lélek szerves része az emberi biológiának. A „szerv” az, ami úgy mond ösztönösen felismeri a veszélyhelyzeteket, amelyek fenyegethetik a túlélésünket („egzisztencia konfliktusok”, „halálfélelem konfliktusok”, „támadás konfliktusok”, „éhezés konfliktusok”), a birtokunk vagy otthonunk biztonságát („területi konfliktusok”), a csoportunk tagjaival való kötődést („veszteség konfliktusok”, „elválasztás konfliktusok”, „magárahagyatottság konfliktusok”), vagy magának a csoportnak a túlélését („szexuális konfliktusok”, „fészekkel kapcsolatos aggodalom konfliktusok”). Az emberi lények osztoznak ezekben a konfliktusokban minden más fajjal.

Mivel az emberi lények képesek szimbolikusan gondolkodni, ezért mi átélhetjük ezeket a konfliktusokat átvitt értelemben is. Számunkra, egy „éhezés konfliktust” kiválthat egy munkahely elvesztése, és az attól való félelem, hogy nem tudjuk, hogyan gondoskodjunk magunkról. Egy „szexuális konfliktust” okozhat az a megrázkódtatás, hogy a partnerünk mással „párosodik”; egy „magárahagyatottság konfliktust” pedig a kiközösítés vagy hátra hagyottság érzése. „Területi harag” történhet otthon, munkában, vagy iskolában.

A biológiai konfliktusok különböznek a stressztől (még a túlzott stressztől is), mivel *váratlanul* fordulnak elő, és az *egész* szervezetet érintik, amibe a lélek is bele tartozik. Biológiai szempontból, a „váratlan” azt jelenti, hogy az emberrel meglepetésszerűen történik valami, és a felkészületlenségének káros következményei lehetnek. Annak érdekében, hogy az egyén támogatva legyen egy ilyen előre nem látott válság alatt, egy Jelentős Biológiai Speciális Program indul be, ami pontosan a megfelelő szituációra lett teremtve.

A konfliktus bekövetkezésének a pillanatában a lélek összekapcsol egy meghatározott *biológiai* konfliktus témát az eseménnyel. Ez az asszociáció teljesen tudatalatti. Az ember aki átélte a DHS-t, erről nem tud a tünetek megjelenéséig, és ez leleplezi, hogy a tudatalatti mit társított a sajátos konfliktus szituációval. Például egy szerettünk váratlan elvesztését nem feltétlenül fogjuk egy *biológiai* „veszteség konfliktusként” megélni. Ezt úgy is megtapasztalhatjuk, mint egy „elválasztást” (egy pártól vagy utódtól), egy „magárahagyatottságot” (a falkától), vagy mint egy „ijedelmet” (a fészekben vagy a területen), amelyek mind különböző tüneteket produkálnak a megfelelő szervben.

A természetben, ezek a konfliktusok általában gyorsan megoldódnak. Mivel mi emberek elidegenítettük magunkat a Természettől, és eltávolodtunk a Vele való együttéléstől, mi sokkal gyakrabban tapasztalunk „területi konfliktusokat”, „támadás konfliktusokat”, „szexuális konfliktusokat”, „elválasztás konfliktusokat”, „magárahagyatottság konfliktusokat”, vagy „veszteség konfliktusokat”, és a konfliktusok általában hosszabb ideig tartanak. Ezért van az, hogy a természetes világban nem látunk olyan komplex és súlyos betegségeket, mint az emberi lényeknél, különösen a rák előfordulásának a növekedését.

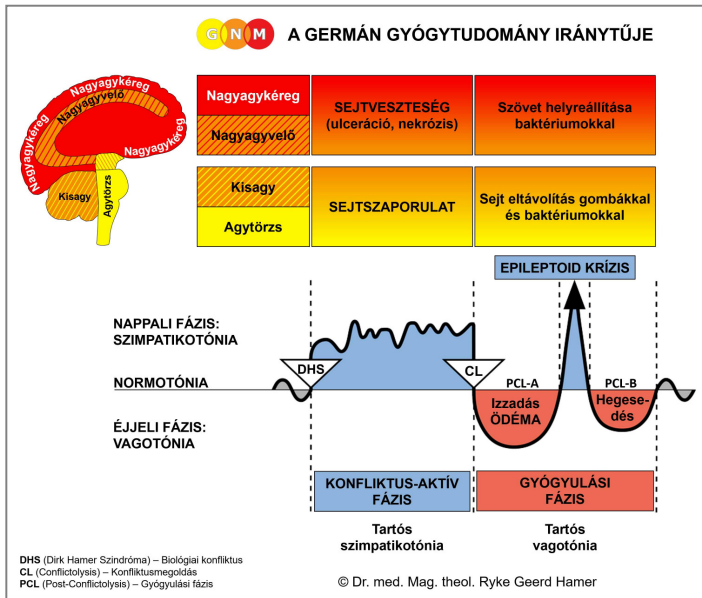
A *biológiai* konfliktus megtapasztalása ösztönös. Ugyanaz az agyrelé irányítja, mint ahonnan a megfelelő konfliktusra való vészreakció is kiindul. Tehát az, hogy hogyan élünk meg egy konfliktust a lelki síkon, azt a szituáció biológiai értelmezése határozza meg. Az magától értetődik, hogy a meggyőződéseink, az értékrendszerünk, a társadalmi és kulturális szokásaink, a tudásunk, az elvárásaink, a sebezhető pontjaink, és még sok más tényező is nagyban befolyásolja azt, hogy személyesen, hogyan fogjuk fel és fordítjuk le a konfliktus szituációt. Azonban, a meggyőzések egymagukban, egy konfliktus sok megtapasztalása nélkül, nem képesek aktiválni egy Biológiai Speciális Programot, különösen, mivel a „betegségek” nem „működési zavarok” (Lipton), hanem mindig *jelentőségteljesek*.

Pozitív hozzáállás, a harag elengedése, bizalom és megbocsátás nagymértékben lecsökkenthetik a konfliktus intenzitását és időtartamát, és ebből kifolyólag a „betegség”-tünetet (tüneteket). Az Új Medicina áthelyezi vagy még inkább felemeli a „megelőzést” és a „gyógyítást” egy olyan szintre, ahol érthetővé válik, hogy az emberi biológia szorosan összefügg a spiritualitással és esélye van a spirituális fejlődésre. A GNM ráirányítja a figyelmünket a psziché jelentőségére, mint a „lélek székhelyére”, az életünk igazi irányítójára.

A GYÓGYULÁS BIOLÓGIÁJA

„Az orvostudomány titka az, hogy eltereli a beteg figyelmét, amíg a Természet meggyógyítja magát” – Voltaire

Abban a pillanatban, ahogy bekövetkezik a konfliktus megoldása, az egész szervezet felkészül az érintett szerv eredeti funkciójának a visszaállítására. A konfliktus aktív fázis alatt elvesztett szövet feltöltődik és újräépül; a többlet sejtek, amelyekre már nincs tovább szükség, eltávolításra kerülnek. A vegetatív idegrendszer egy meghosszabbított vagotónia állapotra kapcsol, arra kényszerítve a szervezetet, hogy pihenjen, „amíg a Természet meggyógyítja magát”.

Az agyból beindítva, a mikrobák mint például gombák és baktériumok megkezdik a nekik kijelölt munkát. Például, staphylococcus baktériumok a csontok lefolyása alatt elvesztett csontszövet helyreállításában segítenek. TB baktériumok és gombák, mint például *Candida albicans*, viszont, arra vannak beállítva, hogy lebontsák a daganatokat a mellben, vesében, vastagbélben, májban, hasnyálmirigyben, méhben, vagy prosztatában. A tény, hogy a tubercula baktériumok és gombák lebontják a daganatokat, tisztán mutatják, hogy a rákos betegségek visszafordíthatók! Abban az esetben, ha egy emberben nincsenek elég segítő mikrobák, például túlzott antibiotikum használata miatt, akkor a daganat egyszerűen csak a helyén marad, és betokozódik. Gondolatok vagy, hogy miben hiszünk (pozitív vagy negatív) nem okozhatják, hogy egy daganat ezt csinálja.

A mikrobák működéséhez savas környezetre van szükség, ami biztosítva van a vagotonikus idegrendszer által, ami dominál bármilyen gyógyulási fázis alatt. A vagotonikus idegrendszer szabályozza az emésztést és a kiválasztást, ez az oka annak, hogy a normális éjszakai órák alatt a savassági szint természetesen magasabb. Az a teória, hogy egy alacsony pH szint okozza a rákot vagy bármilyen más betegséget, érvénytelen. Ennek pontosan az ellenkezője igaz. Az alacsony pH szint az, ami ideális körülményt teremt a szerv gyógyulásához. Azonban, mivel a gyógyulási tünetek erősségét mindig a konfliktus aktív fázis intenzitása határozza meg, egy intenzív gyógyulási folyamat a pH szintet nagyon komolyan lecsökkentheti. Ebben az esetben, a szituációt orvosolni kell, lehetőleg természetes gyógymódokkal, beleértve egy lúgos alapú étrendet.

Azért azt fontos figyelembe venni, hogy a gombák és TB baktériumok által képzett váladék nagy mennyiségű fehérjét tartalmaz, ami a székletben, a vizeletben és más utakon keresztül távozik a szervezetből. Tehát, hogy pótoljuk ennek az elvesztését, fehérjedús ételek fogyasztása szintén létfontosságú a gyógyulás alatt. Egy kiegyensúlyozott étrend, ideális esetben bio eredetű, nagyban segíti a már végbemenő gyógyulási folyamatot. Azonban az ételek egymagukban nem tudják meggyógyítani a rákot. Mivel a rák már a természetes gyógyulási folyamatban van, a „rákellenes ételek” koncepciója felesleges; ez már önmagában ellentmondás.

A gyógyulás sok biológiai folyamatot foglal magába. Fehérvérsejtek (limfociták, makrofágok, stb.) és antitestek, mind résztvesznek a gyógyulásban. Következésképpen, az úgynevezett „immunrendszer”, amit egy védelmi rendszerként képzelünk el a „betegséget” okozó elemek (mikrobák, rákos sejtek, toxinok) ellen, az valójában egy támogató rendszer, ami azért jött létre, hogy segítse a gyors felépülést! A szó „anti”-testek értelmetlen, mivel lényegében nincs „test” ami „ellen harcolni” lehetne.

A konfliktus aktív fázisban a tünetek ritkák, mivel a stressz időtartama alatt a szerv működése valójában *javul*. Ezért van az például, hogy a rákokat, amelyek a konfliktus aktivitás alatt alakulnak ki, csak egy rutin ellenőrzés vagy utóvizsgálat alkalmával fedezik fel.

A tünetek túlnyomó többsége, beleértve bizonyos rákokat, gyógyulási tünetek, és annak a jelei, hogy a hozzájuk kapcsolódó konfliktus megoldódott.

Tipikus gyógyulási tünetek: duzzadás (mert a gyógyulás mindig folyadék jelenlétében megy végbe), fájdalom (amit a duzzadás okoz), láz és gyulladás (aminek a gyógyulásban lévő szövet megnövekedett vérellátása okoz), váladék (amivel eltávoznak a gyógyulási folyamat maradványai és melléktermékei), ami vért is tartalmazhat (a szövet újra építésekor a kapillárisok törékenyek), éjszakai izzadás (amikor TB baktériumok vesznek részt a folyamatban), fejfájások (a szervhez kapcsolódó agyterületen lévő agyi ödéma megduzzadása miatt), és fáradtság (mivel a vegetatív idegrendszer egy meghosszabbított vagotónia állapotban van).

Mivel a „betegségek” egy szervnek vagy a működési javulását (konfliktus aktív fázis) vagy pedig *gyógyulási* tüneteket (helyreállítási fázis) jelentenek, tehát mindig jelentőségteljesek, ezért a megalapozott teóriák közül sokat újra kell értékelni. A GNM tudománya alapján, azok az állítások, hogy környezeti és élelmiszerekben található toxinok, kiegyensúlyozatlan pH szintek, kórokozó mikrobák, hibás gének, egy gyenge immunrendszer, gyökérkezelések, negatív gondolatok és meggyőződések, és ehhez hasonló dolgok okozzák a betegséget, nem tarthatók tovább fent, mivel ezek hamis alapokra épülnek.

Természetesen egy szegényes táplálkozás, dohányzás, elektromágneses szennyeződés, fogászati amalgámok, negatív gondolatok, egy pesszimista nézet, és más kedvezőtlen tényezők lemerítik a szervezet energiáját. Minden befolyásoló tényező, ami lemeríti a test életerejét, az megnehezíti a felépülést, és még komoly komplikációkhoz is vezethet, különösen a gyógyulási krízis alatt. A magas szintű toxicitásuk miatt a legtöbb farmakológiai gyógyszer durván megszakítja a természetes gyógyulási folyamatot, és még halált is okoz, ahogy ezt láthatjuk a kiugróan magas számú kemoterápiás kezelés áldozatainál.

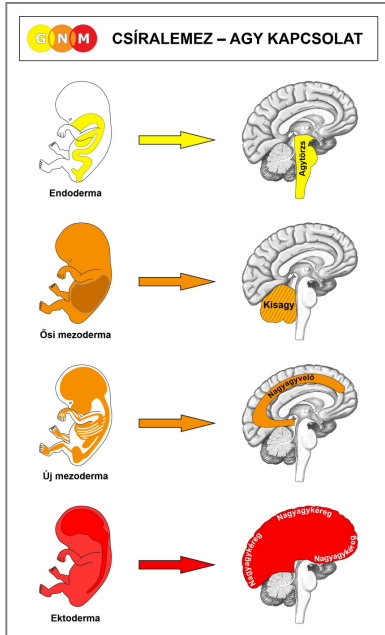
Ezzel szemben, egy étrend, ami gazdag szerves tápanyagokban, a geopatikus stressz zónák kitisztítása, a jóga és meditáció gyakorlása, és így tovább, nagymértékben felgyorsíthatják a felépülés folyamatát. Az már régóta tudott, hogy a pozitív gondolatok, csak úgy, mint különösen meghatározott hangok és színek megemelik a test rezgési frekvenciáját és nagymértékben hozzájárulnak a gyógyuláshoz. Ez a megnövekedett energia megmagyarázza a „spontán remissziót”. Ez adja a szeretet, az imádságok és a szent helyek gyógyító erejét. Ezen az alapon működik a placebo (a latin placebo szó „tetszeni fogok”) hatás a betegeken.

Végül, de nem utolsó sorban magának a GNM-nek és az Öt Biológiai Természettörvény-nek a megértése gyógyító hatással rendelkezik, mivel megszabadítja az elmét a félelemtől, és arra ösztönöz, hogy bízzunk az Anyatermészet teremtő bölcsességében.

A GÉNEK BIOLÓGIÁJA

*„Mi nem különülünk el az élővilág többi részétől;
mi részei vagyunk annak a csontjainkig és
génjeinkig” – Neil Shubin*

Dr. Hamer felfedezései határozottan az embriológia tudományában gyökereznek. Az emberi szervezet növekedését és fejlődését figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy az összefüggés a lélek, az agy és a megfelelő szerv között – amit már korábban szilárdan megalapozott – szorosan összefügg az embrionális csíralemezekkel, amelyekből a test minden szerve és szövete származik. Az agyi CT tanulmányok voltak azok, amelyek mindent összekapcsoltak.

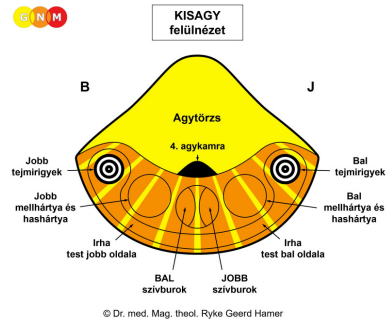
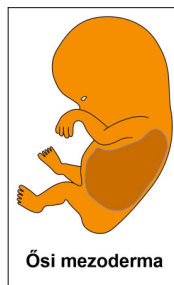
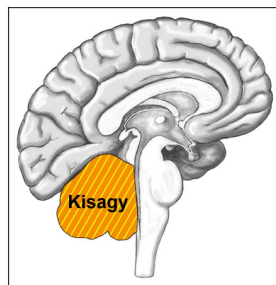
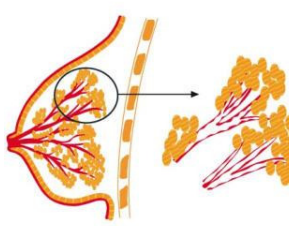

Összehasonlítva az agyrelék elhelyezkedését, ahonnan a Biológiai Speciális Programok indulnak ki, a magzat embrionális fejlődésével, Dr. Hamer felismerte, hogy azok a szervek, amelyek ugyanabból a csíralemezből származnak, azokat az agynak ugyanaz a része irányítja (lásd a GNM diagramot).

A lélekkel való ösztönös kapcsolatuk miatt, minden csíralemez sejtje tulajdonképpen „tudja”, hogy hogyan válaszoljon egy konfliktusra a megoldás megkönnyítése érdekében. Tehát például, az endodermából származó légzőszervi sejtek elkezdnek szaporodni abban a pillanatban, amint egy „halálfélelem konfliktus” bekövetkezik. A többlet sejtek, vagyis a „rákos sejtek”, megnövelik a tüdő kapacitását, hogy segítsék az egyént az életveszélyes helyzetben.

Ezért léteznek rákos betegségek az emberi élet kezdete óta.

Egy példa: A tejszövetekhez kapcsolódó biológiai konfliktus egy „fészekkel kapcsolatos aggodalom konfliktus”. A tejszövetek a mezodermából származnak, és a kisagy egy nagyon meghatározott része irányítja őket (lásd az alábbi diagramot). Csakúgy, mint az endodermából származó légzőszervi sejtek, amelyek arra vannak programozva, hogy a halálfélelem esetében elkezdjenek szaporodni. A mezodermából származó tejszöveti sejtek azonnal elkezdnek szaporodni, amint egy nő megtapasztal egy váratlan „aggodalom konfliktust” egy „fészek”-tag jólétével kapcsolatban. A több tejszöveti sejt képzésének az a célja, hogy több tejet, vagyis táplálékot tudjon termelni annak, akinek szüksége van rá. Még akkor is, ha egy nő nem szoptat, ez a veleszületett folyamat akkor is aktiválódik, mert biológiai értelemben a női mell a törődéssel és gondoskodással egyenrangú. Ha a konfliktus hosszú ideig tart, a sejtproliferáció egy daganatot vagy mirigyes mellrákot hoz létre. Azonban a rák semmilyenképpen nem egy „rosszindulatú képződmény”, hanem egy ősrégi jelentőségteljes biológiai folyamat, ami minden nőben megtalálható. Ez a folyamat teljesen független környezeti tényezőktől vagy meggyőződésektől; különösen mivel ez az élet-biztosító természetes reakció ugyanaz a nőtény állatokban is.

Ezen az agyi CT-én, a kis piros nyíl, ami a kisagy jobb oldalára mutat, látható az agyrelék, ahonnan a mirigyes mellrák Biológiai Speciális Programja fut. Mivel egy keresztelési összefüggés van az agy és a szerv között, a Hamer Góc elhelyezkedése arra utal, hogy a bal mell érintett.

Egy nőnek nem lesz ok nélkül mellrákja, és az sem véletlen, hogy a rák a jobb vagy a bal mellében alakul ki. Az, hogy a rák a jobb vagy a bal mellben van, azt a nő biológiai kezűsége határozza meg. Például, ha egy *jobbkezes* nő megtapasztal egy „aggodalom konfliktust” a gyereke miatt, ez a *bal* mellét fogja érinteni, mivel biológiailag a gyerekét a testének a bal oldalával köti össze. Ez az az oldal, ahol természetesen tartja a kisbabáját, így a domináns keze szabadon mozoghat. Egy balkezes nőnél, a szituáció ennek a fordítottja. Sem genetikai, sem pedig nem-genetikai tényezők nem befolyásolhatják ezt a biológiai elvet.

Miért „futnak a betegségek családokban”

Mivel a családoknak megegyezik a kulturális és szociális háttere, a neveltetésük, ugyanazokban a dolgokban hisznek, és így tovább, ezért gyakran tapasztalják meg ugyanazokat a típusú konfliktusokat, amelyek ugyanazokat a „betegségeket” okozzák.

Családi Vita

„harag konfliktusok”
 „önleértékelés konfliktusok”
 „elválásztás konfliktusok”
 „magárahagyatottság konfliktusok”

„Grúzia Oroszország Háború”

„halálfélelem konfliktusok”
 „fészekkel kapcsolatos aggodalom konfliktusok”
 „támadás konfliktusok”
 „egzisztencia konfliktusok”

Az ortodox orvostudomány szerint Lou Gehrig's (ALS) és Huntington Betegség (HD) „genetikai rendellenességek”, amelyek generációkon keresztül adódnak át. Dr. Hamer felfedezései szerint, az izmokhoz kapcsolódó biológiai konfliktus a „nem tud szabadulni”, a „lekötöttség érzése” vagy a „megrekedtség érzése”, ami izombénulást okoz a konfliktus aktív fázis alatt. A bénulás biológiai jelentősége egy „álhalott”, reflex, mivel a természetben egy ragadozó gyakran csak akkor próbál megtámadni egy prédát, amikor az megpróbál szabadulni. Az ösztönös reakció ez: „Mivel nem tudok szabadulni, halottnak tettetem magam”, bénulást okozva, amíg a veszély elmúlik.

Azonban, a diagnózis és prognózis sokk és a tolószék ijesztő képe („megrekedtség érzése”) az, ami meghosszabbítja a konfliktust, súlyosbítva az állapotot. Természetesen a félelem, amit a széles körben elterjedt hiedelem okoz, hogy a „betegségnek” „genetikai oka” lehet, csak növeli az egyén sebezhetőségét. Egy olyan szülőnek a lánya vagy a fia, akinek egy ilyen izom „rendellenessége” van, természetesen sokkal hajlamosabb egy „megrekedés” konfliktusra. Azt is figyelembe kell vennünk, hogy *bármilyen* konfliktus sokkot meg lehet tapasztalni egy másik *emberrel* vagy egy másik *ember nevében*, különösen, amikor az aggodalom egy közelálló szeretett személyt érint.

Ennek ellenére, még akkor is, ha családtagoknak vagy családok generációinak is ugyanaz a típusú konfliktusa van, maga a konfliktus sokk (a DHS) akkor is egy nagyon egyéni esemény, ami *csak* annak az embernek az agyát, vagy még inkább az agyreléjét érinti, aki átéli a konfliktust, abban a meghatározott pillanatban. Ezért van az, hogy a betegségeket nem lehet átadni a következő generációknak, és nem is lehet azokat örökölni egy családtagtól vagy egy felmenőtől, sem genetikailag sem „epigenetikailag”.

MIK A „RÁK GÉNEK”?

Az elfogadott teória szerint, a rák gének a normális sejtek „hibás” mutációi. Amint ráhangolódunk a GNM tudományára, megértjük, hogy a természetben semmi sem „hibás” vagy „abnormális”.

Az 1980-es évek közepén, Dr. Hamer ezt írta a német *Vermächtnis einer Neuen Medizin* [Egy Új Gyógytudomány Öröksége]: „Már tudjuk például azt, hogy az adenoid mellmirigy-rák sejtei, amelyek egyszeri használatra jöttek létre, genetikailag különböznek az eredeti veleszületett mellmirigy sejtektől. A gyógyulási fázis alatt, miután a konfliktus megoldódott, TB baktériumok *kizárólagosan* azokat a rákos sejteket távolítják el, amelyekre már nincs többé szükség, de az eredeti sejteket épen hagyják. A genetikai különbség a nyilvánvaló tulajdonság, ami megengedi a mikrobáknak, hogy felismerjék, hogy melyik sejteket lehet eltávolítani és melyeknek kell maradniuk” (1. köt., 379 .o.). Egy másik jellegzetesség, ami megengedi a mikrobáknak, hogy felismerjék a rákos sejteket az az, hogy egy daganat sejtjeinek a mérete és az alakja különbözik a „normális” sejtektől. A hagyományos orvostudomány ezért címkézi, vagy értelmezi ezeket „rosszindulatúnak”.

Dr. Hamer megmagyarázza a genetikai különbséget a rákos sejtek és a „normális” sejtek között azzal a ténnyel, hogy a rákos sejteknek meghatározott, specializált, ideiglenes funkciója van *bármilyen* Biológiai Speciális Program alatt. Tehát **genetikai változás minden rákbetegségnél és minden úgynevezett betegségnél előfordul!**

Genetikai változások nem fordulhatnak elő az agy részvétele nélkül. Tehát, az agyrelé ami a „betegség” folyamatát irányítja, szintén irányítja a konfliktussal kapcsolatos szerv sejtjeinek (az eredeti „szerv agy”) genetikai elváltozásait.

Dr. Hamer kutatása megmutatja, hogy minden sejt be van programozva a Természet Biológiai Speciális Programjaival, és ezáltal be vannak írva a genetikai kódba. A vészhelyzeti programok jelentőségteljes természete megcáfolja azt a teóriát, hogy a betegségeket, különösen a rákot, „hibás gének” okozzák. Bebizonyítja, hogy a betegségek genetikai eredetének a tana helytelen.

DOWN SZINDRÓMA

1998-ban, Anna, aki Down szindrómával született, legyőzte ezt a „genetikai rendellenességet” a Germán Gyógytudomány alkalmazásával

Anna
négy és fél évesen

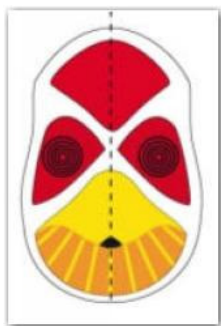
Anna
három hónappal a GNM Terápia után

A GNM Terápiát megelőzően, Annát nagymértékben korlátozottan tartották, mind fizikai és értelmi szinten. Az orvosok 60 százalék fizikai hibásodást diagnosztizáltak. Ebbe bele tartozott a lábainak a részleges bénulása. Négy és fél évesen az értelmi és szóbeli fejlődési szintje egy egyéves szintjén volt. Anna szülei minden a speciális igényű gyerekek számára hivatalosan elfogadott terápiát kipróbáltak, de ezek egyike sem hozott eredményt.

1998-ban, Anna édesanyja, aki maga is orvos, megkereste Dr. Hamert, hogy tanácsot kérjen tőle.

Dr. Hamer: „Egy kutatónak szerénynek kell lennie. Ezért vigyáznunk kell arra, hogy ne állítsuk azt, hogy meg tudjuk gyógyítani a Down-t, különösen mivel csakis maguk a szülők, a családjuk támogatásával tudják ezt megtenni. Amit azonban mondhatunk, az az, hogy a Down szindróma minden tünetében felismerjük a természet Biológiai Speciális Programjait, és tudjuk, hogy hogyan dolgozzunk vele. Tehát, ha a Biológiai Programokkal a gyógyulási fázisban foglalkozunk, akkor ez minden esetben javuláshoz, vagyis a Down gyógyulásához vezet” (*Vermächtnis einer Neuen Medizin* [Egy Új Gyógytudomány Öröksége], 1987, 2. köt., 457 .o.).

Az első lépés az volt, hogy elemezze Anna agyáról készült felvételt, hogy megállapítsa, hogy milyen típusú konfliktusokról volt szó. Többek között, az agyi CT két „hallás konfliktust” („Ezt nem akarom hallani!”) mutatott, amelyek Hamer Góccokként láthatóak a nagyagykéregnek azon a részén, ami jobb és a bal belső fület irányítja.

A két hallás konfliktus Annát egy „skizofrén konstellációba” helyezte. GNM értelemben, egy „skizofrén konstelláció” olyan konfliktus aktivitásra utal, ami az agynak mind a jobb és a bal oldalát érinti (lásd a diagramot).

Az, hogy a konfliktus a nagyagykéreg jobb vagy bal oldalán hoz létre változást, az az egyén biológia kezűségétől függ, és attól, hogy a konfliktus anya/gyerekkel vagy partnerrel kapcsolatos. Az agy és a szerv között szintén van egy kereszteződés kapcsolat van.

Anna első hallás konfliktusát egy légkalapács állandó zaja okozta, az épületben, ahol az édesanyja dolgozott a terhessége alatt. Mivel Anna balkezes, az első anyával való konfliktusa az agy bal féltekét érintette, a jobb fület befolyásolva.

A második hallás konfliktusát a ház körül zajló favágáshoz használt körfűrész éles zaja okozta. Ezek a zajok folyamatosak voltak a terhesség alatt és egy pár hónappal utána is. Ráadásul, Anna édesapja, aki egy templomi orgonaépítő, gyakran használt egy körfűrész a műhelyében, ami a házzal szomszédos. Ez az apával kapcsolatos hallás konfliktus az agy jobb oldalán lévő agyrelét érintette, ami a bal fület befolyásolja.

Ha a konfliktusok intenzívek, a Hallás Konstelláció nagyon erős hallás érzékenységet, majdnem elviselhetetlen „hallási fájdalmat” okoz, különösen, amikor az egyén ismételt ki van téve azoknak a hanghullám frekvenciáknak, amelyek a konfliktussal kapcsolatosak (a GNM-ben konfliktus sínekről beszélünk). Például, amikor Anna bármilyen hangos zajt hallott, a kezét a füleire szorította. A körfűrész zajára még erőteljesebben reagált.

A GNM-ben azt is tudjuk, hogy ha egy gyerek „konstellációban” van amíg fejlődik, a gyerek érettsége általában megáll abban a korban, amikor a második konfliktus bekövetkezik az agykéreg másik féltekét érintve. Azonban az érési folyamat csak fel lesz függesztve. Amint a két agyfélteke úgymond konfliktusmentes, a gyerek nagyon gyorsan képes behozni a fejlődési elmaradást. Anna esetében is ez történt.

MÉHEN BELÜLI KONFLIKTUSOK

Átfogó kutatásai alapján, Dr. Hamer megállapította, hogy a Down szindróma tünetei a biológiai konfliktus sokk eredménye, amit a magzat az embrionális fejlődés alatt tapasztalt meg, különösen a terhesség első három hónapja alatt.

Az emberi lélekben, a „hallás konfliktusok” ősrégi biológiai kódokhoz kötődnek, amelyek lehetséges veszélyt vagy fenyegetést jeleznek. A terhesség alatt, egy magzat ugyanúgy átélhet biológiai konfliktusokat, mint bármilyen újszülött, csecsemő, gyerek vagy felnőtt. Méhen belüli „hallás konfliktusokat” okozhat a fülsiketítő zene, fűnyírók, zajos gépek, mint például a hashoz közel tartott fűrészsorszámok, állandó hangos utcai zaj, különösen teherautók, motorbiciklik és autóversenyek zaja, vagy fűrészek és légkalapácsok zaja, mint Anna esetében. Kiabálás és sikítózás a közvetlen környezetben szintén előidézheti a konfliktust. A méhben, ezeknek a zajoknak a bármelyike különösen hangosan érzékelhető, mert a magzatvíz sokkal jobban közvetíti a hangot, mint a levegő.

Természetesen minden gyerek különböző, ezért maguk a hangos zajok nem okoznak automatikusan „hallás konfliktusokat” vagy bármilyen más konfliktust minden még meg nem született gyerekekben. Egyesek érzékenyebbek, mint mások. Hogyha egy konfliktus mégis megtörténik, akkor az egy egyéni tapasztalat, ami meghatározza, hogy milyen tünetek jelennek meg a sajátos sokk eredményeként. Ez megmagyarázza, hogy miért vannak minden Down szindrómás gyerekeknek sajátos tüneti.

A magzati fejlődés kutatása nagyon kevés kétséget hagy arról, hogy a terhesség alatt egy magzat ugyanúgy érez és viselkedik, mint egy újszülött. Ez a magzat zajra való reakciójára is igaz. Terhes nők gyakran éreznek egy rándulást vagy hirtelen rúgást a magzattól egy hangos zajt követően, mint például egy ajtó becsapódás. Tehát a hang, amit a magzat hall a méhben az **ultrahang vizsgálatok** alatt, lehetséges, hogy sokkal árthatasabb, mint ahogy gondoljuk (lásd *The quality of fetal arm movements as indicators of fetal stress*, PubMed, 2010 – <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/20947272/>). Mivel a hagyományos vélemény az, hogy egy nő esélye arra, hogy Down szindrómás gyereke legyen, erősen megnő 35 éves kortól, az idősebb anyák több ultrahang vizsgálaton esnek át, mint a fiatalabbak. Lehetséges, hogy az ismétlődő ultrahang vizsgálatok az igazi oka annak, hogy ebben a korcsoportban lévő nők nagyobb valószínűséggel szülnék egy Down szindrómás gyereket.

A hallás konfliktusokkal együtt, egy magzat átélhet egy másik vagy több más biológiai konfliktust.

Például:

- **Motorikus konfliktusok.** A magzat érzékelhet hangos zajokat, beleértve az ultrahang zajt, mint egy fenyegetést, úgy mint „nem tud menekülni” és „megrekedtség érzése”, ami izomsorvadást és motoros bénulást eredményez. Anna például botladozva járt és gyakran elesett, a lábai részleges bénulása miatt.
- **Elválasztás konfliktusok.** Mivel a terhesség alatt egy meg nem született gyermek nem tud különbséget tenni „ártalmatlan” zajok, mint például láncfűrészek vagy légalapácsok, és olyan zajok között, amelyek veszélyt jelenthetnek rá vagy az édesanyjára. A magzat megtapasztalhat egy nagyon erős félelmet attól, hogy elszakad az anyjától, különösen, amikor a túl nagy zaj elfojtja az anya szívverésének a megnyugtató hangját. Az elválasztás konfliktusok vagy a csonthártyát (a csontokat körülvevő bőrt) érinti, érzékelési bénulást (zsidbadást) okozva azon a helyen, ahol az elválasztást érzékelte, vagy a felhámot, neurodermatitist és egyéb bőrbetegségeket okozva.
- **Egzisztencia konfliktusok,** amelyek a vese gyűjtőcsatornáit és azokat az idegeket érinti, amik a szemizmokat vezérik. Az utóbbi okozza a szem(ek) oldalirányú vándorlását. Anna ezért született strabismus exotropia-val, a bal szeme hajlamos volt kifelé húzni.
- **Félelem konfliktusok** a hörgőket vagy a gégét érinti, beleértve a beszéd központot, ami beszéd képességet kontrollálja .

Ha a köldökzsín a nyak köré van tekeredve, a kisbaba átélhet egy „**fulladástól való félelmet**”. Ez a meghatározott konfliktus típus a hörgők kehelysejtjeit érinti. Az embriológiában, a kehelysejtet a belsejtek maradványainak tekintik. A légzőrendszer növekedése és fejlődése alatt az (endodermális) léghólyagok sejtjei, amelyek az oxigén felvételére alakultak ki, a bélnyálkahártya endodermális sejtjeiből alakulnak ki. A kehelysejtek funkciója az, hogy folyadékot képezzenek a hörgőkben, ami a belekben való emésztőnedvek termelésével egyenlő. Csakúgy, mint ahogy a belsejtek elkezdnek szaporodni egy „étel falattal” összefüggő biológiai konfliktus hatására, a kehelysejtek száma azonnal megnő, arra a sokkra reagálva, hogy nem kapunk elég levegőt. A többlet kehelysejtek biológiai célja az, hogy megnöveljék a folyadéktermelést a hörgőkben, hogy a „levegő falat” gyorsabban „megemészthető” legyen. A gyógyulási fázis alatt a kehelysejtek lebomlanak TB baktériumok segítségével. Azonban, ha a gyógyulási folyamat örökösen megszakad konfliktus kiújulások miatt, ez mucoviscidosis-t, vagy úgynevezett cisztás fibrózist okoz a hörgőkben. Ugyanez történhet, amikor túl hamar elvágják a köldökzsínort, mert az újszülött tüdeinek szüksége van egy bizonyos időre, hogy hozzá szokjanak a független légzéshez.

Egy gyakori konfliktus, amit egy nehéz szülés vált ki, vagy az, hogy hogyan látják el az újszülöttet, egy **területi haragkonfliktus**, ami a máj epevezetékeit érinti, májgyulladásal a gyógyulási fázisban.

MEGJEGYZÉS: Veleszületett rendellenességek, mint például egy szerv fizikai eltérései vagy malformációi, ami a magzati fejlődés alatt alakul ki, azok nem kapcsolódnak egy biológiai konfliktushoz.

GNM A GYAKORLATBAN

Dr. Hamer: „A Germán Gyógytudományban, mi tisztán látjuk, hogy hogyan kezeljük a biológiai konfliktusokat. Habár a 40 éves orvosi munkám alatt több száz gyereket láttam Down szindrómával, semmiképpen nem mondhatom azt, hogy egy Down szindrómás gyerek kezelése könnyű. Azt is figyelembe kell vennünk, hogy a terápia elsősorban egy csapat munkát igényel az egész családtól és különösen az anya szerepe fontos. Ezen kívül, még azt sem tudjuk, hogy melyek azok a tünetek, amik visszafordíthatóak és melyek azok, amik nem. De legalább tudjuk, hogy hol kezdünk hozzá, még akkor is, ha rengeteg munka áll előttünk – mind a családnak, és a segítő terapeutának – annak érdekében, hogy visszatereljünk egy kis embert a helyes útra. Egyrészt ez majdnem lehetetlennek tűnik, másrészt viszont a jól megalapozott remény az, hogy most már létezik egy valós terápia, és hogy a Down szindrómát nem kell többé 'gyógyíthatatlannak' tekinteni, ami az egész családnak hatalmas erőt adhat” (*Vermächtnis einer Neuen Medizin* [Egy Új Gyógytudomány Öröksége], 1987, 2. köt., 455 .o.).

Hogy segítsenek Annának megoldani a hallás konfliktusait, a szülők minden erőfeszítést megtettek, hogy eltávolítsanak minden hangos zajt a közvetlen környezetéből, különösen a körfűrészek éles zaját. Ez valóban egy nagy kihívás volt az édesapának, akinek az orgona építő munkájához szüksége volt a fűrészek használatára.

A szülők erőfeszítése meghozta a gyümölcsét. Egy pár hónapon belül Anna testi és értelmi fejlődése hatalmas fejlődésnek indult. Teljes 10 cm-et nőtt, az arca egyre kevésbé mutatta a karakterisztikus Down szindróma jellemzőit, normálisan járt, kerek mondatokkal tudott beszélni, és nem félt többet a hangos zajoktól. Elkezdett óvodába járni, ahol teljesen beilleszkedett, mint egy 'normális' gyerek.

Eddig, egy ilyen jelentős felépülés lehetetlennek tűnt. Anna szüleinek ez 100%-osan bizonyította Dr. Hamer felfedezéseinek a pontosságát.

21-es Triszómia

Mivel minden Down szindrómás gyereknek a 21. gén párjához hozzá van csatolva egy harmadik kromoszóma, az orvosi kutatók arra a következtetésre jutottak, hogy ez a hozzáadott 21-es kromoszóma okozza a Down-t, és ez felelős a jellegzetes tünetekért. A leggyakoribb típus az úgynevezett „Free Trisomy 21”, aminek az esetében a Down szindrómás ember minden sejtje 47 kromoszómát tartalmaz 46 helyett. Anna ezzel a kromoszóma típussal volt diagnosztizálva.

2009 őszén, az Anna történetéről írt cikk angol fordítása, a svájci *Zeitung* magazinból, felkerült erre a weboldalra. Röviddel ezután, kapcsolatba léptünk Anna édesanyjával, hogy megtudjuk, hogy van Anna, és különösen arra voltunk kíváncsiak hogy, bármilyen ellenőrzés kimutatta-e a 21-es triszómiát. 2009. október 19-én, egy nagyon hálás választ kaptunk.

Az alábbiakban olvasható egy kivonat a levélből. A család védelmének érdekében, nem fogjuk nyilvánosságra hozni Anna édesanyjának a nevét.

Kedves Dr. Markolin,

Valóban nagyon boldog vagyok, hogy beszámolhatok a mi Annánkról, és a csodálatos fejlődéséről. Anna most 15 éves és egy átlagos középiskolába jár, egy szakértő tanár segítségével. Tud olvasni és írni (habár hibákkal), és elég jól bánik a számítógéppel és a számológéppel. A közösségbe való beilleszkedése az iskolában nagyon szépen megy. Anna egy nagyon kedves, aranyos, nyitott és beszédes lány, aki nagyon ügyesen megoldja a mindennapi élet feladatait. Ami a kinézetét illeti, sokan egyáltalán nem látják, hogy Down szindrómája van. Ez elvezet engem a gének kérdéséhez. Egy két évvel ezelőtti ellenőrzés kimutatta, mindenki csodálkozására, hogy Anna még mindig rendelkezik a teljes Free Trisomy 21-el.

Ez elképesztő! Az a tény, hogy Anna állapota ilyen rendkívülien javult, annak ellenére, hogy még mindig megvan a harmadik 21-es kromoszómája, az arra utal, hogy valójában a Down szindróma tüneteit nem a 21-es Triszómia okozza, hanem a születés előtt megtapasztalt biológiai konfliktusok. Mindenek előtt, arra mutat rá, hogy a Down tünetei visszafordíthatóak, ha a hozzájuk kapcsolódó hallás konfliktusok megoldódnak.

Anna 15 évesen

Fordítás: Hajnalka Váradi

Forrás: www.LearningGNM.com